

Trbana Karşı Dokunulmazlık

İçeriği Yazan: [Oğuz Kemal ÖZKAN](#) [1] Zaman: Pzt, 29/03/2010 - 00:50

Ülkemizde çok partili sisteme geçilmeye çalışıldığından beri, partilerin siyaset yapma biçimi, somut çözüm önerileri ve projeler üretmekten ziyade, boş vaatler veya siyasi çıkarlar ve hedefleri gerçekleştirme üzerine kurulu olmuştur. Bu doğrultuda bu öneri de, bu siyaset yapma biçimine, bu siyasetçilere ve günümüz siyasi ortamına uygun bir öneridir. Bugüne kadar bilindiği gibi, AKP iktidarı mağduriyet üzerine siyasetini kurmuş, açılan kapatma davalarından, cumhurbaşkanı seçimine, her fırsatta bunu dile getirmiş ve bu rolünü başarıyla oynamıştır. Bunun en büyük sebeplerinden birisi de muhalefetin siyaseti, halkın algılama biçimlerinden uzak bir şekilde yapmış olmasıdır. Yerel seçimler öncesi, CHP'nin özellikle İstanbul'da muhafazakâr kesimlere kucak açması ve bu kesimlerin yaşam tarzlarına saygılı bir siyasi manevra yapması, oyları arttırmışsa da, doku uyumsuzluğundan veya sadece seçim öncesi oy avcılığı olarak görüldüğünden olsa gerek, bu başarının devamı gelmemiştir.

AKP hükümeti mensuplarının, sıkıştıkları ya da başarısız oldukları zaman, önce kendilerinden önceki iktidarlara suçlamak, daha sonra da yargıya topu atma ve yargıyı çeşitli yollarla baskı altına alma kolaycılığını, güzel örneklerle sergilemiş ve bu yöntemi uygulamaya devam etmektedir. Bunun

karşısında muhalefet partileri, halka kurulu düzenin bir parçasıymış gibi hareket ettiği izlenimi ve statükocu bir görünüm verdiği için, iktidar partisi bu mazeretleriyle halkı kandırmakta ve güvenlerini kazanmakta zorlanmamıştır. Siyaseti ve siyaset arenasını, bir satranç oyununa benzetirsek, bu bağlamda AKP iktidarının hamlelerine şu örnekleri verebiliriz:

> Özellikle, 1980 sonrası hiçbir partiye nasip olmamış 8 yıllık bir süreç ve tek başına iktidar olmasına rağmen, Cumhuriyet tarihinin en büyük borcuna ulaşılırken ve cari açıkları verilirken, basit ekonomik hesaplama oyunları ile, bir gecede milli gelirin yükseltilmesi enflasyonun düşürülmesi hamlesi;

> Dış politikada KKTC'yi gözden çıkarırcasına izlenen siyaset ve sonrasında Rum Kesiminin AB'ye girmesine rağmen, Avrupa Birliği'ne girdik denilerek, Kızılay'da gündüz vakti atılan havai fişekli kutlama hamlesi;

> Konya’da İsrail uçaklarına eğitim için hava sahasını açarken ve ortak tatbikatlar yaparken, “one minute” hamlesi;

> Yine dış politikada “sıfır sorun” siyaseti izlenilmesine rağmen, Ermeni soykırımını kabul eden ülke sayısı bu iktidar döneminde artarken; “kaçak Ermeni işçileri sınır dışı ederiz” hamlesi;

> Ergenekon davasındaki usulsüzlüklerin artması, Kürt açılımındaki başarısızlık, milletvekilleri hakkındaki yolsuzluk dosyaları ve gelecek seçimlerde iktidarın elden gitme ihtimaline karşılık, anayasa değişikliği ve referandum hamlesi...

Mevcut düzene ve siyasi hedeflere yönelik bu hamlelere karşı, cevap vermesi gerekenler bugüne kadar yaptıkları karşı hamlelerde, bir adım öne geçememişlerdir. Çünkü, İktidar satranç taşlarını iyi kullanıyordu. Şah,bağırsa da çağırsa da, etrafındaki kale gibi düzen içerisinde bulunan veziri, atları, filleri işini iyi yapıyordu.Piyonları nasıl kullanacağını,ne zaman, nerede öne süreceğini iyi biliyordu.Hatta daha o 'rok' hamlesini,cumhurbaşkanlığı seçimlerine saklıyordu.Fakat yapılan hamleleri karşılayacak ve gelecekteki hamleleri sezip, önleyecek bir rakip henüz ortalarda gözüküyordu.En azından, tribünlere sorulduğunda bu sonuç ortaya çıkıyordu.

Aslında rakibin elinde pek çok oynayabileceği koz ve hamle vardı. Sadece siyaset yapma biçimini, halkın duyarlılıklarına, sağduyusuna ve algılarına göre ayarlamalıydı. Bu satranç oyununda kaybedilen piyonlar, çoğu zaman oyunun kazanılmasını sağlayabilirdi. Başbakan Erdoğan'ın 2002 öncesi, halkına verdiği sözler vardı. Bunlardan biri, türbanın üniversitelerde serbest bırakılması, diğeri dokunulmazlıkların kaldırılması idi ve bu verdiği iki sözü de yerine getirmemişti. Rakip için oyunda geline nokta, zaten kaleler kaptırılmıştı. Bugün türbanın serbestliği, birkaç piyonun kaybedilmesinden başka bir anlam ifade etmezdi. Ama türbanın serbestliği, dokunulmazlıkların kaldırılması şartına bağlanırsa, Şah'ın gerçek yüzü ortaya çıkacak, bu hamleye hangi karşılığı verirse versin, mat olma olasılığı çok yüksek olacaktı. Seçimler öncesi son hamleler oynanırken, böyle bir siyasi ortamda sizce de bu hamle oynanmaya değmez miydi?

Oğuz Kemal ÖZKAN
iletisim@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

Oğuz bey, bizde düşündük onu

İçeriği Yazan: Jale Eski(Doğrulanmamış) Zaman: Pzt, 29/03/2010 - 21:19

Oğuz bey, bizde düşündük onu ama gericiliğe prim verirse sonu gelir mi?

bence pazarlığa tarikatlar konusunda tsk'ya yetki verme de girmelidir. tarikat yoksa türban olabilir sayg..

Elbette düşünmüşsünüzdür ama

İçeriği Yazan: GLAUKON Zaman: Salı, 30/03/2010 - 04:46

Elbette düşünmüşsünüzdür ama ne sizin ne de benim düşünmem bazı şeyleri değiştirmek için çözüm olmuyor.Bu öneriyi,yazının ve siyasi olayların bütünlüğü içerisinde değerlendirmek gerekir.Bu önerinin, bugün geline nokta en uygun zaman olduğunu düşündüğüm için şimdi dile getirdim.Ülkenin geldiği konum ortadır.Türban bir neden değil sonuçtur.Bizler esas primleri,imam hatipleri actığımız gün Tevhid-i Tedrisat devriminin delinmesiyle,Türkçe ezanın kaldırılarak arapçalaşmasıyla,12 Eylül anayasasının getirdiği Türk İslam anlayışıyla,28 Şubat tan AKP,Muhtıralardan ABDullah Güller çıkartarak verdik..Bu örnekleri çoğaltabiliriz.

Bu öneri size olduğu kadar bana da acı vermekte fakat uygulanan bu psikolojik savaş ve mağduriyet politikalarına, aynı şekilde aynı materyallerle karşılık vermek gerekmektedir.Bu yazı, bu konu üzerine düşünmeye teşvik etmek ve bu doğrultuda AKP nin bu politikalarını nasıl çürütülebilir noktasında somut çözümler üretilmesine yöneliktir.

Sizin de dediğiniz gibi farklı ya da artı şartlar da eklenebilir..Hatta ben bu şartlardan birisi olarak da türbanın serbestliğine karşı,İmam Hatip Liselerinin kapatılması şartını da önerebilirim.

Bunun yanısıra şunu da yeri gelmişken belirtmekte fayda var;Cumhuriyetimiz daha yüz yılını doldurmadı.Cumhuriyet bilincinin yerleşmesi uzun soluklu bir süreç.Biz de bu süreç,halkın talebiyle başlamadı..Bugün yaşadıklarımızı bunun sancıları olarak görebiliriz.Fransa dahi devrimleri yaptıktan, Cumhuriyeti kurduktan sonra aynı sancıları yaşamış ve bazı şeylerin oturması yüzyıllar almıştır.Bu konuda Emile Zola nın Din ve Laiklik Çatışması adlı kitabını mutlaka okumanızı öneririm.. Saygılar..

Kaynak URL (17/05/2024 - 02:44 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/okur-makale/turbana-karsi-dokunulmazlik>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/oguz-kemal-ozkan>